

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Art. III. An etiam oculus corporeus elevari possit ad videndum Deum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](#)

ARTICULUS III.

An etiam oculus corporeus elevari posset ad videndum Deum?

S. I.

Conclusio negativa statuitur.

38. **A** Nuropomorphitæ existimantes Deum esse corporeum, eique humam figuram affingentes, consequenter etiam dicebant, ipsum posse videri oculo corporeo. Alii vero recentiores, quos statim referemus, alterunt, vel saltem in dubium revocant, an oculus corporeus ad videndum Deum supernaturaliter elevari possit.

Dico tamen, nec oculum corporeum, nec ullum lensem internum, vel externum posse supernaturaliter ad videndum Deum elevari. Est communis Theologorum cum D. Thoma h[ab]it att. 3, & oppositum Suarez censetur in proximum, Valquez temerarium, Valentia tamen de illa dubitat: imo Ariaga, & alii recentiores quibus hoc studium est, nihil statueré certum, omnia revocare in dubium, illam negant: de oculo possibili.

39. Probatur conclusio ex supra dictis: Implicat aliquam potentiam vitalem, & cognoscitivam sive extra latitudinem sui objecti adæquat, & specificativi; alioquin fertur extra p[ro]pteriam speciem, & quiditatem, quod implicat. Sed Deus ut est in se, est extra latitudinem objecti adæquati, & specificativi oculi corporei aut alterius potentia sensitiva; quandoquidem objectum adæquatum illarum est ens materiales, & corporeum; Deus autem in se est immaterialis, & incorporeus: Ergo implicat oculum corporeum, aut lensem externum, vel internum ad videndum Deum supernaturaliter elevari.

Constatuitur: Deus, ut est in se, magis distat ab omnibus objectis sensibilibus, quam unum objectum sensibile ab alio, v. g. quam sonus à colore: Sed implicat sonum videnti ab oculo corporeo, ut communiter conceditur. Ergo & Deum quidditative videnti ab oculo, aut ab alio sensu interno, vel externo.

Confirmatur amplius: Visio beatifica est actus omnino immaterialis, ut potè Deo summe immaterialis proportionatus: Sed implicat potentiam aliquam materialem, & corporeo organo affixam, elicere aliquem aetum omnino immaterial, actus enim nunquam excedit in immateriale suam potentiam: Ergo repugnat potentiam aliquam corpoream & materiale videre Deum.

40. Probatur secundum conclusio: Cum potentia sensitiva brutorum sit ejusdem perfectionis & speciei cum nostris; imo quædam superent homines in facultate videnti, ut dicitur de lynce & aquila: si oculus, aut alijs sensus corporeus hominis posset supernaturaliter videre Deum, etiam oculus bruti, vel ejus phantasia ad claram Dei visionem elevari posset: Hoc autem esse absurdissimum, quis non videat? Si enim bruta essent capacia videnti Deum per imaginacionem, vel lensem supernaturaliter elevatum, possentiam supernaturaliter amare Deum, & illo frui, cum amor, & fructu ad visionem Dei consequantur. Item bruta essent creata ad imagi-

nem, & similitudinem Dei, quod est contra fidem, quæ soli creature intellexuali hanc excellentiā tribuit. Sequela patet, homo enim videnti Deum intuitu maximè consummatur in ratione imaginis, & similitudinis Dei ex intima unione essentia divina per modum formæ, & speciei intelligibilis cum ejus intellectu; juxta illud 1. Joan. 3. Similes eternus, quoniam videmus eum si uti est: Ego si bona est capacia visionis Dei sicut homines & Angeli, essent etiam facta ad ejus imaginem & similitudinem.

S. II.

Solvuntur objections.

B Contra hanc conclusionem objiciuntur in primis varijs textus Scripturar, in quibus homines dicuntur oculis vidisse Deum: Job 42. Audita auro audiri te, nunc autem oculus mens videt te. Et Isaia 6. Vidi Dominum sedentem super solum. Secundo obsecratur Augustinus 2.2. de civit. cap. 29. ubi videntur dubitanter assertere, quod beati post resurrectionem videbant Deum, etiam oculis corporis.

Ad primum respondeo plura ex illis locis intelligi de visione Dei, non in sua essentia, sed in corporeis specie, in qua volunt appareat sensibilitas. Vnde de Deo in humanitate allumpta, in qua in terra visus est, & cum hominibus conversatus est, ut dicitur Baruc 3. Secundò dico potest, quod quando in Scriptura Deus dicitur videri oculi, hoc non debet intelligi de oculo corporeo, sed spirituali: scilicet de fide, vel sapientia intula, quæ Deus in hac vita cognoscitur. Sic ad Ephes. 1. fideles dicuntur habere oculos illuminatos fidei, & D. Bernardus loquens de fide, vocat illam oculatam: *Videite (inquit) quoniam oculata sit fides quam lynces oculi habeat, diligenter considerate.* Ad Augustinum vero respondeo cum D. Thoma hic art. 3. ad 2. Augustinum eo loco assertere tantum, oculos Beatorum glorificatos videre Deum per accidentem in aliquo eius effectu, sicut oculi nostri videre dicuntur alicuius vitam, quando vident motus sensibiles, & corporeos ab illo procedentes.

Ex his inferes, oculum corporeum non posse etiam elevari a Deo ad videndum Angelum ut est in te; quia cum Angelus sit substantia pura spiritualis, & immaterialis, non continetur intra objectum adæquatum, & specificativum oculi corporei.

Dices; Ignis Inferni elevatur a Deo ad torquentos Dæmones, quamvis illi sint omnino spirituales, ignis vero corporeus: Ergo similiter oculus corporeus poterit elevari a Deo ad videndum Angelum, quamvis ille sit spiritualis, & incorporeus.

Sed nego Consequentiam, & paritatem. Ratio disparatis est, quia ignis concurrens solum instrumentaliter ad torquentos dæmones, oculus autem, cum sit potentia vitalis, non potest instrumentaliter concurrens ad elicendam visionem, sed necessario debet esse causa principalis illius. Hoc autem intercedit dictum inter causam instrumentalem, & principalem; quod illa potest elevari extra suum objectum specificativum, sicut aqua elevatur in Baptismo ad producendam gratiam in anima pueri, ista vero non potest etiam supernaturaliter extra limites objecti specificativi se extendere, ut constat ex supra dictis.

ARTIC.